

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: V. A., narozená X, bytem X,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 11.11.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 8.11.2022 č. j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 29.8.2022 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.146,-Kč nejdéle ve
lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 11.11.2022 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se
žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí ze dne 8.11.2022 č.j. X, jímž žalovaná
zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j X ze dne 29.8.2022, kterým byla
zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995
Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k Smlouvě mezi Českou
republikou a Moldavskou republikou o sociálním zabezpečení č. 85/2012 Sb. m. s., neboť

podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 12.5.2022 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8.11.2022 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.10.2022 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, tj. na dolní hranici rozpětí 30-40%, a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. **Žalobkyně v žalobě** zejména vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, kdy namítala nesprávné posouzení jejího celého zdravotního stavu, jelikož kromě zdravotního postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jí byla diagnostikována oboustranná hluchota. Dle ní proto mělo dojít ke zvýšení procentuálního poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky, tudíž žalovaná nedostatečně zohlednila její zdravotní stav a jeho funkční důsledky, a dospěla k nesprávnému závěru o tom, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá invaliditě. Závěrem žalobkyně požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 8.11.2022 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.5.2022 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 19.10.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu 30% a uvedená míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna (žalobkyně jednání nebyla přítomna).
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 12.12.2022 souhlasila s provedením důkazu posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 8.11.2022 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
5. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.11.2022 bylo podle založené doručky datovou schránkou doručeno žalobkyni dne 8.11.2022.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.3.2023 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, žalobkyně nebyla

přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (8.11.2022) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně** dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, a **datum vzniku invalidity bylo stanoveno 24.1.2022** (neurologické vyšetření). Komise uvedla, že podle doložené zdravotní dokumentace a konzultace neurologa při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom bederní páteře, porucha sluchu - vpravo těžká pankochleární vada, vlevo hluchota. Dále komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 40% podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s přihlédnutím k dělnickému povolání. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na rozdíl předchozích posudků, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Dle komise žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách a s nároky na sluchovou orientaci, je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise uvedla, že datum vzniku invalidity je dnem 24.1.2022 neurologickým vyšetřením a platnost stanovena do 31.3.2025, neboť je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

7. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

8. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno:** V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10

procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány toliko PK MPSV, jak uvedeno shora.

9. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 8.11.2022*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.3.2023 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 24.1.2022, proto je **žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2022 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29.8.2022 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 24.1.2022 a tedy k 29.8.2022 i 8.11.2022 odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 50%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30% (viz shora).
14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 15.3.2023 invalidní pro invaliditu druhého stupně od 24.1.2022, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí –

vznik invalidity druhého stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22.3.2023 č.j. 16 Ad 40/2022-40, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o její žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.

15. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
16. Pokud žalobkyně získá potřebnou dobu pojištění, bude jí přiznána výplata invalidního důchodu.
17. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení požadovala, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Při podání žaloby byla žalobkyně zastoupena na základě plné moci advokátkou JUDr. Kateřinou Švecovou, se sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň (*ukončení zastupování sděleno podáním advokátky ze dne 13.12.2022*), proto jí náleží náklady řízení za dva úkony právní služby á 1.000,-Kč (příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby) a náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby á 300,-Kč, tedy částka 2.600,-Kč. Jelikož jmenovaná advokátka je plátcem DPH, jak si ověřil soud, náleží ještě částka 546,-Kč, tj. 21% DPH z částky 2.600,-Kč, takže náleží celkem 3.146,-Kč za zastupování žalobkyně. Náhrada nákladů řízení byla přiznána dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a to dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), a d), § 13 odst. 4 a § 14a odst. 1. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou, neboť žalobkyně je za uvedené právní úkony advokátce povinna předmětnou částku uhradit, pokud tak dosud neučinila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 22. března 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně